

ת"פ (רמלה) 60257-12-23 - מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) - הובא

ת"פ (רמלה) 60257-12-23 - מדינת ישראל נ' פלוני - הובא שלום רמלה

ת"פ (רמלה) 60257-12-23

מדינת ישראל

נגד

פלוני (עציר) - הובא

באמצעות שב"ס

בית משפט השלום ברמלה

[24.09.2024]

כבוד השופט הישארם אבו שחאדה

ע"י ב"כ עוה"ד הילה כהן

ע"י ב"כ עוה"ד אנג'ליקה שרה סדיקוב

גזר דין

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר מייחס לו את ביצוען של העבירות הבאות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) וכן תקיפה סתם של בת זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם והמתלוננת היו בני זוג למשך חודשיים ימים והיא התגוררה ברחוב יוספטל בעיר רמלה (להלן: ביתה של המתלוננת). ביום 25.12.23 בשעה 07:00 או בסמוך לכך, פגשה המתלוננת את הנאשם בביתה. בהמשך, הסיעה המתלוננת את הנאשם ברכבה עד הגעתם בסמוך לבית העסק "מאפיית החיטה" ברמלה.

3. המתלוננת עצרה את הרכב ולנוכח כעסו של הנאשם על המתלוננת כי שלחה לו מוקדם יותר תמונה ובה התכתבויות בינה ובין גברים אחרים, החל הנאשם לצעוק על המתלוננת ושאל אותה מדוע שלחה לו את התמונה. מיד לאחר מכן, נוכח חששה של המתלוננת מפני הנאשם, ניסתה להוריד את חגורת הבטיחות ברכב (להלן: החגורה) ולעזוב את המקום. אז, תפס הנאשם את החגורה והצמידה לצווארה של המתלוננת ומשך את החגורה בחוזקה.

4. בהמשך, הסיעה המתלוננת את הנאשם ברכב עד לכתובת ביתה. המתלוננת עצרה את הרכב ופתחה את דלת הנהג ורצה לבניין שנמצא בסמיכות לביתה והתחבאה מאחורי ספה בלובי הבניין. הנאשם רץ אחר המתלוננת, אחז בידיה ומשך אותה תוך שהוא צועק לעברה "למה את בורחת ממני?". עוברי אורח שזהותם אינה ידועה למאשימה, התקשרו למשטרה. כתוצאה מהתקיפה האמורה נגרמה למתלוננת חבלה בדמות שריטות ואדמומיות בצוואר.
5. הנאשם כפר בכתב האישום, ולאחר שמיעת הראיות, הוא הורשע בעבירות שצוינו לעיל.
טענות הצדדים לעונש
6. המאשימה הפנתה לרישום הפלילי של הנאשם ואשר כולל ארבע הרשעות קודמות (ת/20). הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2022 בגין ביצוע עבירות של אלימות כלפי בת זוג, שהיא גרושתו של הנאשם ואם ילדיו (ת/21) והנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל. מכוח אותו גזר דין, תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר על תנאי של 10 חודשים שהוא בר הפעלה בתיק הנוכחי. המאשימה ציינה גם שיש לו הרשעה נוספת בעבירת אלימות, שלא כנגד בת זוג (ת/22).
7. לכן, המאשימה טענה שמתחם העונש ההולם נע בין 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל ושיש למקם את הנאשם בחלקו העליון של המתחם. כמו כן, טענה שיש להפעיל את המאסר המותנה האמור במצטבר לעונש שיש להשית עליו בתיק הנוכחי, כך שסך הכל יש להשית על הנאשם 32 חודשי מאסר בפועל.
8. ההגנה טענה שהעונש שלו עותרת המאשימה הוא בלתי סביר ומנוגד לעיקרון הפרופורציונליות בענישה. ההגנה טענה שיש לקחת בחשבון לקולא את נסיבות חייו של הנאשם כמי שבעבר נפל לשימוש בסמים, עבר הליך גמילה, התחתן בגיל מאד צעיר והיום אב לשני ילדים קטנים מגרושתו ואשר לא ראה אותם מזה תקופה ארוכה בשל מעצרו בתיק הנוכחי. ההגנה טענה גם שהמתלוננת עדיין בקשר עם הנאשם ומבקרת אותו בבית המעצר.
9. כמו כן, הוגש מטעם הגנה אישור מהמוסד לביטוח לאומי לפיו הנאשם מקבל קצבת נכות כאשר שיעור הנכות שנקבע לו הוא 40 אחוז (נ/2). יובהר, שמהאישור לא ניתן לדעת מה הוא סוג הנכות שבגינה הנאשם מקבל קצבה (האם מדובר בנכות פיזית או שמא מדובר בנכות נפשית). בנוסף, הוגש מטעם ההגנה סיכום אישפוז של הנאשם בבית החולים "גהה" במחלקה לבריאות הנפש בשנת 2012, על רקע של בעיות התנהגות ושימוש בסמים ושבועטיים הוצא כנגדו צו אשפוז כפוי. עם זאת, בסיכום הרפואי הובהר שאין הפרעה פסיכיאטרית פעילה, אין אינדיקציה למחלת נפש ואין כל עילה לאשפוזו (נ/2).

10. ההגנה הגישה גם אישור רפואי שנוגע לאמו של הנאשם לגבי דיכאונות שמהם סובלת אמו ואשר פוגעות בתפקודה (נ/2). בנוסף, המתלוננת הגישה מיוזמתה לאחר הטיעונים לעונש ובטרם גזירת הדין מכתב לבית המשפט שבו חזרה על עמדתה המגוננת כלפי הנאשם כפי שתוארה בעדותה בבית המשפט במסגרת הכרעת הדין (ראו פסקה 13 להכרעת הדין) והביעה את רצונה להמשיך הקשר עם הנאשם ושיקום חייהם המשותפים. יוזכר, בהכרעת הדין קבעתי שהנני מעדיף את עדות המתלוננת באמרות החוץ שלה במשטרה על פני עדותה בבית המשפט. כמו כן, היא ביקשה שייקבע דיון כדי שתסביר את עמדתה בשנית.
11. בהחלטתי מיום 19.9.24 דחיתי את הבקשה לקביעת דיון וקבעתי שיש לראות במכתב שהוגש על ידי המתלוננת כ-"הצהרת נפגעת עבירה" מכוח סעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, התשס"א-2001. כידוע, לנפגעת עבירה יש זכות לרשום את כל העולה על רוחה בהצהרת נפגעת עבירה, וזאת גם אם מדובר בדברי תמיכה בנאשם.
12. לטענת ההגנה יש לתת לנאשם הזדמנות לשקם את חייו ואת יחסיו עם המתלוננת. לבסוף, ההגנה טענה שיש לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא מטעמי שיקום ולהסתפק בתקופת מעצרו.
13. בדבריו האחרונים של הנאשם לבית המשפט בטרם גזירת דינו הוא חזר על כפירתו בכתב האישום, המשיך לטעון לחפותו ולא נטל אחריות על מעשיו וזאת על אף הכרעת הדין המרשיעה שניתנה לאחר שמיעת הראיות. מתחם העונש ההולם
14. ב-רע"פ 4355/24 אבו אנטילי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.6.24) בפסקה 19 להחלטתו של כבוד השופט כבוב נקבע שקיימת חומרה מיוחדת לעבירות אלימות שמבוצעות כלפי נשים בסביבתן המוגנת ביותר, בפרט על ידי בני זוג ולכן חומרה זו מחייבת את בתי המשפט להשית על המבצעים של עבירות מעין אלה ענישה הולמת שיש בה כדי להרתיעם וכדי להפגין את סלידתה של החברה מהמעשים.
15. כך למשל, בעת שהיה מדובר במי שתקף את בת זוגו וגרם לה לחבלה וגם איים עליה בכך שאמר לה שהיא לא תהיה עם גבר אחר על רקע רצונה לנתק קשר עמו, הושתו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל (רע"פ 8576/22 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.12.22)).
16. לדוגמא נוספת לרמת הענישה בעבירות של אלימות כלפי בת זוג, ראו גם את רע"פ 977/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.2.16), שם הושתו על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל.
17. לפיכך, הנני קובע שמתחם העונש ההולם לעבירות שבוצעו על ידי הנאשם ובנסיבות ביצוען נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלוננת.
- דחיית הבקשה של ההגנה לסטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום

18. הטענה של ההגנה שיש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, דינה להידחות. הנאשם נעצר עד תום ההליכים בגין התיק הנוכחי ונותר עצור במהלך כל תקופת ניהולו של התיק. בנוסף, הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ולא קיבל אחריות על מעשיו, וזאת אף בשלב הטיעונים לעונש לאחר שבית המשפט כבר קבע שגרסתו איננה מהימנה והרשיעו בדין.
19. ואם לא די בכך, לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה בגין הרשעתו בדצמבר 2022 בעבירות של אלימות במשפחה כלפי בת זוג קודמת, גרושתו ואם ילדיו. המאסר על תנאי שהוטל עליו לא הרתיעו מלהמשיך ולבצע עבירת אלימות כלפי בת זוג אחרת.
20. יתר על כן, ההפניה שביצעה ההגנה לעובדה שהנאשם היה בעבר מכור לסמים ושעבר הליך שיקומי, מתייחסת לאירועים מלפני למעלה מעשור ואינם רלוונטיים לנסיבות האישיות נכון להיום.
21. בנסיבות אלה, הטענה של ההגנה שיש לסטות לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, היא טענה מופרכת וחסר שחר ולכן נדחת.
- קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם
22. בעת קביעת העונש המתאים בתוך מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון לחומרה את עברו הפלילי של הנאשם. יש לתת משקל מיוחד לחומרה להרשעתו האחרונה מחודש דצמבר 2022 בגין עבירות של אלימות כלפי גרושתו ואם ילדיו, במספר אירועים ותוך הפרת צווים של בית משפט שנועדו להגן על גרושתו ממנו (ראו ת/21, שכולל בתוכו העתק כתב האישום, הטיעונים לעונש וגזר הדין של בית המשפט השלום ברמלה לגבי העבירות שביצע כלפי גרושתו ואם ילדיו).
23. כמו כן, לקחתי בחשבון לקולא את העובדה שהנאשם אב לשני ילדים קטינים, רכים בשנים, שפרנסתם עליו והוא מנותק מהם מזה תקופה ממושכת לאור מעצרו עד לתום ההליכים בתיק הנוכחי. כמו כן, לקחתי בחשבון לקולא גם את העובדה שהוא מקבל קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי (נ/2).
24. לגבי המאסר המותנה שתלוי ועומד כנגד הנאשם, הכלל הוא שיש להפעיל את המאסר המותנה במצטבר ולא בחופף. שאלת ההצטברות או החפיפה של עונשי מאסר בפועל נדונה ב-ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.2.15) בפסקאות 8 - 18 לפסק דינו של כבוד השופט מזוז. שם נקבע כי הכלל הוא הצטברות של עונשי מאסר בפועל, במיוחד כאשר מדובר באירועים עברייניים נפרדים ושונים, והחריג הוא חפיפה וזאת רק בהתקיים נסיבות מיוחדות ובכפוף להנמקה מתאימה. על ההלכה האמורה חזר בית המשפט העליון ב-ע"פ 1552/15 גואל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.6.15) בפסקה 8 לפסק דינו של כבוד השופט פוגלמן.
25. במקרה שבפני, יחול הכלל, וזאת לאור העובדה שלא התקיימו נסיבות מיוחדות שמצדיקות סטייה מהכלל. כאמור, הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו וניהל הוכחות עד תום. בנוסף, מעשיו בתיק הנוכחי עניינם אלימות כלפי בת זוג כאשר גם בתיק הקודם שבו ניתן המאסר על תנאי היה מדובר במעשי אלימות כלפי בת זוג.
26. לפיכך, הנני משית על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 12 חודשי מאסר בפועל.
- ב. הנני מפעיל את המאסר המותנה של 10 חודשים שהושת עליו בת"פ 23991-02-22 על ידי בית המשפט השלום ברמלה ביום 8.12.22, וזאת במצטבר לעונש שהושת עליו לעיל.
- סך הכל, הנאשם ירצה 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 25.12.23 ועד היום.
- ג. 10 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך 3 שנים ממועד שחרורו הנאשם לא יבצע עבירת אלימות.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1, בסך של 3,000 ₪. התשלום יבוצע בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.12.24 והיתרה בראשון לכל חודש שלאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הפיצוי לפירעון מיידי.
- ה. הנאשם ישלם קנס בסך של 3,000 ₪ או 10 ימי מאסר תרומתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים שווים ורצופים כאשר הראשון שבהם עד ליום 1.1.25 והיתרה בראשון לכל חודש לאחריו. היה ואחד התשלומים לא ישולם במועד, אזי יעמוד מלוא סכום הקנס לפירעון מיידי.
- זכות ערעור תוך 45 ימים.
- ניתן היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.